

Şizofrenik Bir Mektup Sadece

– Namüsaid Yazılar · 18 Nisan 2024

Yüzlerce yıl dile kolay... hatırlansa bu kadar kolay gelir miydi dile, orası muamma. Bir de meçhul olan bedenler var, ruhlarımız ise malum ve makul. kurallara uygun, anılardan yoksun... hatırla(n)dıkça yoğunlaşan iki beden var günümüzde, dünyalılar tarafından eskimiş olarak varsayılan bir bilim dalı da önümüzde. Boyutumuzdan haberi olsa dünyanın, dönmeye devam eder miydi ekseninde, orası muamma. Çok mu abarttım sevgili? Olsun sen yine de dinle beni.

Yüzlerce yıl demiştim en son;

Hatırlanmayan, hatırlansa tüm esrarını kaybedecek olan yaşanmışlıklar dahil, dilediğimiz an yan yana kaç kere gelebildik acaba? Birbirini tamamlayan el çizgilerinden mi bulduk birbirimizi, ya da birbirimize yaklaştıkça mı bir araya getirdi o çizgiler ellerimizi?

-bilinmez-

Herhangi bir zaman diliminde gayet meşru olan bir aşka mı fazla geldik, yoksa verimli bir toprak parçasıydık da hükümdar olma çabasındaki müsveddelere mi ev sahibi olduk?

-bilinmez-

Bir yazımda söylemiştim; "lafı mı olur aşk denilenin, söylesene kaç kişi öldü yalnızlıktan" diye.

-belki de öldük yalnızlıktan herhangi bir zaman diliminde-

-kim bilir-

Hangi yüzyılda hüküm giydik yalnızlıktan? Ya da biz olabildiğimiz yüzyılları kim bilir hangi hayatımız hangi yüzyılda hatırlayabildi? Ruh hatırlasa beden yoksun kalabilir miydi?

-bilinmez-

Peki ruh mu daha ağır bir şeydir, yoksa beden mi ruha hafif gelmektedir? Ruh varsa bedenini özler de, beden varlığından pek emin olamadığı ruhunu özlemesi mümkün müdür? Özlemek tek taraflı bir eylem midir, yoksa özleyen kişi özlendiğini bildiği için mi özlemektedir? Sorular ve cevabı bilinen sorular. Bilirim nefret edersin cevabı belli sorulardan, lakin bunların cevabı bir var bir yok sevgili. Çünkü ruhun varlığına inanmayan aşklar var bu dünyada. Ve aşkın varlığına inanmayan ruhlar...bir de ruhun 21 gram

olduğuna inananlar. Hem aşka hem ruha inananlar... serçe parmağı tarafından yaratıldığına inananlar ve hiçbir şeye inanmayanlar... neyse gevezelik yapmayayım,

Nerede kalmıştık?

Her defasında haklı çıkan yanılgılarımın peşinden koşarken ben, şimdi ardıma aldığım bir yığın gerçek var yüzyıllar öncesinden kalma. Yığın da gerçek de biziz sevgili. Unutma, kimi sığınaklar yığınlardan oluşur. Olumsuz algılama yığını. Yüzlerce yıldan geriye dipdiri iki ruh kalmasını hiçbir beden beklemesin bizden. Az buçuk yoruldu ruhumuz. Sığınmaya ihtiyacımız var. Dinlenmek bedeninin olduğu kadar ruhun da hakkıdır. Karşımıza almamız gerekenler belki de řu an yanımızdadır.

-kim bilir-

řu an demiřken,

ömrüm defalarca köşesinden dönmüş hayatının, ve defalarca saklarken kendimi senden, asla ihtiyacını hissetmedim dinlenmek gerektiğinin. Lakin artık dinlenmem gerek biliyorum. Aç gözlerini ben geldim... ellerini öpmeye, saçını koklamaya, ruhuna iyi gelmeye geldim.

Bir gün git dersen giderim. Ama deme...